

V življenje.

In slišal sem temen koral iz grobov
in videl kraljestvo noči,
kjer žezlo, zagrnjeno v tul, plamení —
A plaho nazaj od trohnobe domov
se vrača moj trudni korak.

Življenje, življenje, nebeški ti znak,
zbudilo si zopet mi v prsih moči
in razbleščalo srce si mi v žar.
Kot zvezda visoka gre skozi vihar,
iz večnega tira ne pade nikdar —
tako naj v življenje bleste iz temin
skoz noč in mrakove se moje poti.

In naj bo brez luči moj dan,
naj v temnem požaru moj svod se temni,
z mrakovi v neskončnost obdan —
naj črna bo zarja vrh mojih planin,
a nje ne ugasne mi smrtni orkan
in v zarjo ne sliši se klic iz globin.

Mladost, oj, podaj mi nezmagani let —
in dvigni nad morje me gor v nedogled,
kjer večnosti sanja brezmejno oko —
naj solnce si novo pripnem na nebo,
da v noč in vihar mi sijalo bo.

C. Golar.

